

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 827/2014
17.09.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Р. и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Р., адвоката С.Б., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици 2К 15/12 од 04.02.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2231/13 од 13.05.2014. године, у седници већа одржаној дана 17.09.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Р., адв. С.Б., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици 2К 15/12 од 04.02.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2231/13 од 13.05.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 2К 15/12 од 04.02.2013. године између осталих Д.Р. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, и осуђен на казну затвора у трајању од пет година уз урачунавање временаведеног у притвору од 14.12.2009. године до 24.01.2012. године.

На основу члана 246. став 7. КЗ од окривљеног Д.Р. одузета је опојна дрога ..., укупне нето масе 45,50 грама.

Истом пресудом окривљени Д.Р. обавезан је на плаћање паушала у износу од 10.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка у износу од 33.350,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2231/13 од 13.05.2014. године, делимично је усвојена жалба бранилаца окривљених Д.Ј. и

Д.Р., и преиначена у погледу одлуке о казни пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К. 15/12 од 04.02.2013. године, тако што је окривљени Д.Р. осуђен на казну затвора у трајању од четири године и девет месеци уз урачунавање временаведеног у притвору од 14.12.2009. године до 24.01.2012. године а у осталом делу првостепена пресуда је остала неизмењена.

Против наведених пресуда бранилац окривљеног Д.Р., адв. С.Б., на основу члана 483. Законика о кривичном поступку поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. Законика о кривичном поступку са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијане пресуде укине и предмет врати првостепенм суду на поновно суђење.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Р., адв. С.Б., у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку достављен је Републичком јавном тужиоцу, након чега је Врховни касациони суд одржао седницу већа без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер је нашао да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члана 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву уз примену члана 604. ЗКП у односу на првостепену пресуду, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Д.Р. у захтеву за заштиту законитости наводи да је првостепени суд пресуду засновао на записнику о саслушању окривљеног датом у предкривичном поступку, којом приликом га је саслушало више лица – полицајаца, што представља тортуру и изнуђивање исказа, што није у складу са одредбом члана 89. ЗКП, а наведени записник није издвојен из списка предмета сходно члану 178. ЗКП, као и да је првостепени суд извео доказ читањем исказа сведока М.Б., а да су „делови исказа овог сведока издвојени из списка у претходном поступку“, те да је тиме учињена повреда из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

Супротно изнетим наводима, захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Р., Врховни касациони суд налази да побијаним пресудама нису учињене повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

Према стању у списима предмета окривљени Д.Р. саслушан је пред овлашћеним службеним лицима дана 15.12.2010. године, у присуству браниоца по службеној дужности адвоката М.М., којом приликом је поучен о својим правима у кривичном поступку, пре свега о праву на браниоца, те о праву да није дужан да изнесе своју одбрану нити да одговара на постављена питања, након чега је тражио да прочита записник о саслушању на који није имао примедби ни окривљени нити његов бранилац.

Када се има у виду чињеница да је окривљени Д.Р., исказ у полицији дао у присуству браниоца, да је поучен о својим правима, те да је записник потписао без примедби, то је очигледно да је исказ окривљеног у полицији дат у свему у складу са одредбама члана 89. став 2. у вези са чланом 4. став 2. тачка 2. и чланом 5. став 2. Законика о кривичном поступку који је важио у време доношења првостепене пресуде („Службени гласник РС“ број 58/2004... 76/10).

Стога су, по оцени овога суда, неосновани наводи захтева за заштиту законитости у делу којим се наводи да је исказ окривљеног Д.Р. из полиције дат „под тортуром и изнуривањем, јер га је испитивало више полицајаца и с обзиром је одредбом члана 89. ЗКП, прописан начин саслушања окривљеног, с тим што није означен број лица који могу присуствовати саслушању окривљеног, а окривљени и његов бранилац, како је већ наведено записник су потписали без примедби.

Такође, наводи захтева да је првостепени суд извео доказ читањем исказа сведока М.Б., а да су „делови исказа овог сведока издвојени из списка претходног поступка“, те да је тиме учињена битна повреда из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП су неосновани.

Ово са разлога, што првостепени суд није ни користио тај исказ као доказ, нити га је ценио, нити је на том исказу засновао пресуду.

Такође, другостепени суд правилно је одбио жалбу браниоца окривљеног Д.Р. у односу на наведену битну повреду одредаба кривичног поступка, а законитост првостепене пресуде и поступка који је претходио њеном доношењу ценио по одредбама Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“ број 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“ број 58/04 ... 76/10), који је био на снази у време одржавања главног претреса и доношења првостепене пресуде у овој кривичној ствари.

Из напред наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Р., одбијен је као неоснован, а Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.